वर्ष- १२ अंक- ४३ मुंबई, मंगळवार,०८ सप्टेंबर २०२६ ते १४ सप्टेंबर २०२६ पृष्ठ-४

ठाणे आवृत्ती

मराठी साप्ताहिक

R.N.I. No. MAHMAR/2014/60133

POSTAL REGISTRATION No. PLG/205/2025- 2027

मूल्य २/- रुपये

PG|2

पोलीस बातमी पत्र

POLICE BATMI PATRA

संपादक : दिपक मोरेश्वर नाईक

या एका गोष्टीने केस गळतीवर उपचार करा

3 'उन्नत' गणेशोत्सव हवा...

पुण्यात डीजे अंगावर कोसळून सलमा सलाउद्दीन पठाण यांचा मृत्यू 4

www.policebatmipatra.in policebatmi police batmi patra policebatmipatra policebatmipatra@gmail.com

के. के. वाघ महाविद्यालयात शिक्षक दिन उत्साहात साजरा आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टच्या पुढाकाराने ९८ प्राध्यापकांचा गौरव

विभाग सचिव प्रा. प्रकाश पांगम, डॉ. पी. व्ही. रसाळ यांच्या हस्ते आश्रय ट्रस्टच्या आरोग्य विभागाच्या सहसचिव डॉ. सुचेता गंधे वळसंगकर, तर प्रा. अर्चना कोते यांच्या हस्ते ए. के. डायग्नोस्टिक्सचे श्री. रवींद्र कुलकर्णी यांचा सत्कार करण्यात आला. तसेच महाविद्यालयाच्या सर्व विभागप्रमुखांच्या वतीने डॉ. पी. व्ही. रसाळ यांचा शिक्षक दिनानिमित्त विशेष सत्कार करण्यात आला.

याच कार्यक्रमात आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टच्या वतीने पुढाकार घेऊन तयार करण्यात आलेल्या ह्यमंडला वर्कबुकह्ण या पुस्तकाचे मान्यवरांच्या हस्ते प्रकाशन

नाशिक, दिनांक ०५ सप्टेंबर २०२६ सरस्वती नगर येथील के. के. वाघ आर्टस्, कॉमर्स, सायन्स अँड कॉम्प्युटर सायन्स महाविद्यालयात शिक्षक दिनानिमित्त गौरव सोहळा व आरोग्यविषयक जनजागृतीपर मार्गदर्शन कार्यक्रम उत्साहात संपन्न झाला. आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टच्या पुढाकाराने महाविद्यालयातील प्राचार्यांसह एकूण ९८ प्राध्यापकांना त्यांच्या शैक्षणिक व सामाजिक कार्याबद्दल विशेष प्रमाणपत्र देऊन गौरविण्यात आले.

या कार्यक्रमास प्रमुख पाहुणे म्हणून के. के. वाघ शिक्षण संस्थेचे सरस्वती नगर कॅम्पस समन्वयक व विश्वस्त डॉ. व्ही. एम. सेवलिकर, आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टचे आरोग्य विभाग सचिव प्रा. प्रकाश पांगम, तसेच आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टच्या आरोग्य विभागाच्या सहसचिव व मानवता कॅन्सर हॉस्पिटलच्या पॅथॉलॉजी विभाग प्रमुख डॉ. सुचेता गंधे वळसंगकर उपस्थित होत्या. कार्यक्रमाचे संपूर्ण नियोजन, स्वागत व आयोजन अधिकारी प्रा. अर्चना कोते यांनी केले.

प्रारंभी महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ. पी. व्ही. रसाळ यांनी मार्गदर्शनपर मनोगत व्यक्त करताना बदलत्या काळातील शिक्षकांची भूमिका, विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासामध्ये शिक्षकांचे योगदान आणि सामाजिक बांधिलकी याबाबत विचार मांडले.

यावेळी विविध मान्यवरांचा सत्कार करण्यात आला. प्रा. ए. डी. नांदुरकर यांच्या हस्ते आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टचे आरोग्य विभाग सचिव प्रा. प्रकाश पांगम यांनी ट्रस्टच्या माध्यमातून राबविण्यात येत असलेल्या विविध सामाजिक, शैक्षणिक व आरोग्यविषयक उपक्रमांची माहिती दिली. यामध्ये ह्यथॅलेसेमिया मुक्त महाराष्ट्रह्ण अभियान, आरोग्य तपासणी शिबिरे, रक्तदान उपक्रम, शैक्षणिक उपक्रम तसेच आरोग्यविषयक जनजागृती यांचा विशेष उल्लेख केला. शिक्षकांनी विद्यार्थ्यांना केवळ शैक्षणिक ज्ञान न देता आरोग्य, सामाजिक जबाबदारी आणि विविध आजारांबाबत जनजागृती करण्यासाठी पुढाकार घ्यावा, असे आवाहन त्यांनी केले.

आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टच्या आरोग्य विभागाच्या सहसचिव डॉ. सुचेता गंधे वळसंगकर यांनी शिक्षक दिनाच्या निमित्ताने उपस्थित शिक्षकांना कर्करोगाविषयी महत्त्वपूर्ण आरोग्यविषयक माहिती दिली. विशेषतः महिलांमध्ये आढळणारा स्तनाचा कर्करोग व गर्भाशयाच्या मुखाचा कर्करोग यांची कारणे, प्रतिबंध, वेळेवर निदान आणि उपचार याबाबत त्यांनी सविस्तर मार्गदर्शन केले. तसेच पुरुषांमध्ये आढळणारा तोंडाचा कर्करोग, आतड्यांचा कर्करोग यांसह विविध कर्करोगांपासून बचाव, प्राथमिक लक्षणे, नियमित तपासणी आणि वेळेवर उपचार घेण्याचे महत्त्व याबाबत जनजागृती केली.

शेवटी आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टचे आरोग्य विभाग सचिव प्रा. प्रकाश पांगम यांच्या हस्ते प्राचार्य डॉ. पी. व्ही. रसाळ, कार्यक्रम अधिकारी प्रा. अर्चना कोते, प्रा. ए. डी. नांदुरकर यांच्यासह महाविद्यालयातील एकूण ९८ प्राध्यापकांना शिक्षक दिनानिमित्त विशेष प्रमाणपत्र देऊन सन्मानित करण्यात आले. शिक्षकांच्या कार्याची गौरव करण्याबरोबरच त्यांच्या माध्यमातून विद्यार्थ्यांमध्ये आरोग्यविषयक जनजागृती वाढविणे हा या उपक्रमाचा प्रमुख उद्देश असल्याचे यावेळी सांगण्यात आले.

हा उपक्रम आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टच्या संस्थापिका श्रीमती प्रिती दिपक नाईक आणि ट्रस्टचे सचिव गुरुप्रसाद दिपक नाईक यांच्या पुढाकाराने यशस्वीपणे पार पडला.

कार्यक्रमास महाविद्यालयातील प्राध्यापक, शिक्षकेतर कर्मचारी व विद्यार्थी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

या कार्यक्रमाच्या यशस्वीतेसाठी के. के. वाघ शिक्षण संस्थेचे अध्यक्ष श्री. समीर वाघ, संस्थेचे विश्वस्त व सरस्वती नगर संकुलाचे समन्वयक डॉ. व्ही. एम. सेवलिकर तसेच प्राचार्य डॉ. पी. व्ही. रसाळ यांचे विशेष मार्गदर्शन लाभले.

महाविद्यालयाच्या वतीने आश्रय सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक ट्रस्टचे विशेष आभार व्यक्त करण्यात आले. ट्रस्टच्या पुढाकारामुळे महाविद्यालयातील सर्व ९८ प्राध्यापकांना शिक्षक दिनानिमित्त अत्यंत सुंदर व प्रेरणादायी विशेष प्रमाणपत्र प्राप्त झाले असून, शिक्षकांच्या कायार्चा केलेला हा गौरव निश्चितच कौतुकास्पद असल्याचे महाविद्यालयाच्या वतीने नमूद करण्यात आले.

मुलीशी अश्लील वर्तनाचा आरोप

संतप्त जमावाने थेट शिक्षकाची कार पेटवली

जळगाव। खासगी क्लासच्या शिक्षकाने अल्पवयीन मुलीशी अश्लील वर्तन करून तिच्याकडे अयोग्य मागणी केल्याचा प्रकार बोदवड तालुक्यातील जामठी येथे समोर आला आहे. या प्रकरणी बोदवड पोलीस ठाण्यात पॉक्सो कायद्यांतर्गत गुन्हा दाखल करण्याची प्रक्रिया सुरू असतानाच संतप्त नागरिकांचा जमाव आक्रमक झाला. जमावाने संशयित शिक्षकाच्या घराकडे धाव घेत त्याची कार पेटवून दिली. यावेळी पोलिसांवरही दगडफेक करण्यात आली. त्यामुळे गावात काही काळ तणावपूर्ण परिस्थिती निर्माण झाली होती. घटनेचे गांभीर्य लक्षात घेऊन पोलिसांनी तातडीने कारवाई सुरू केली. संशयित शिक्षकाच्या घराजवळ मोठ्या संख्येने जमाव जमल्याची माहिती मिळताच पोलिसांचे पथक घटनास्थळी दाखल झाले. पोलिसांनी संशयित शिक्षकाला ताब्यात घेत पुढील कायदेशीर कारवाईसाठी पोलीस ठाण्यात आणले. मात्र, संशयिताला पोलिसांनी ताब्यात घेतल्यानंतरही जमाव शांत झाला नाही. संशयित शिक्षकाला पोलिसांच्या ताब्यात न देता आपल्या ताब्यात द्यावे, अशी मागणी जमावातील काही नागरिकांनी केली. यावरून पोलिस आणि जमावामध्ये वाद निर्माण झाला.

जमावाकडून पोलिसांवर दगडफेक संशयित शिक्षकाला ताब्यात घेऊन पोलीस पुढील कारवाईसाठी निघाले असताना जमावाने त्याला विरोध केला. यावेळी पोलीस आणि जमावामध्ये झटापट झाली. परिस्थिती नियंत्रणात आणण्यासाठी पोलिसांनी जमावाला शांत राहण्याचे आवाहन केले. मात्र, काही वेळातच जमावातील व्यक्तींनी पोलिसांच्या दिशेने दगडफेक केल्याचे समोर आले. त्यामुळे परिस्थिती आणखी चिघळण्याची शक्यता निर्माण झाली. जमावाला पांगवण्यासाठी पोलिसांनी प्रतिबंधात्मक उपाययोजना करत अश्रुधुराच्या नळकांड्या फोडल्या. त्यानंतर परिस्थिती नियंत्रणात आणण्यासाठी पोलिसांकडून सौम्य लाठीचार्ज करण्यात आला. पोलिसांच्या कारवाईनंतर जमाव हळूहळू पांगला आणि परिस्थिती नियंत्रणात आली. संतप्त जमावाने शिक्षकाची कार पेटवली दरम्यान, संतप्त नागरिकांनी संशयित शिक्षकाच्या घराकडे धाव घेत त्याच्या कारला आग लावली. कार पेटवल्याने जामठी गावात मोठी खळबळ उडाली. घटनेनंतर पोलिसांनी परिसरातील बंदोबस्त वाढवला असून, कायदा आणि सुव्यवस्था अबाधित राहावी यासाठी परिस्थितीवर बारकाईने लक्ष ठेवले जात आहे. घटनेची माहिती मिळाल्यानंतर पोलीस अधीक्षक श्रीकांत धिवरे यांनीही जामठी येथे घटनास्थळी भेट देत परिस्थितीचा आढावा घेतला. त्यांनी पोलीस अधिकाऱ्यांकडून संपूर्ण घटनेची माहिती जाणून घेतली. गावातील शांतता कायम ठेवण्यासाठी आवश्यक त्या उपाययोजना करण्याच्या सूचनाही संबंधित अधिकाऱ्यांना देण्यात आल्या. गावात शांतता, पोलिसांचा कडेकोट बंदोबस्त जाळपोळ आणि दगडफेकीच्या घटनेनंतर जामठी गावात काही काळ तणावपूर्ण वातावरण होते. मात्र, पोलिसांनी परिस्थिती नियंत्रणात आणल्यानंतर सध्या गावातील परिस्थिती शांत आहे. कोणताही अनुचित प्रकार घडू नये यासाठी पोलिसांकडून खबरदारी घेतली जात आहे. अल्पवयीन मुलीशी संबंधित प्रकरण असल्याने पोलिसांकडून तपासाची गोपनीयता राखली जात आहे. संशयित शिक्षकावरील आरोपांची सत्यता तपासाअंती स्पष्ट होणार आहे. दरम्यान, नागरिकांनी कायदा हातात न घेता पोलिसांना सहकार्य करावे आणि गावातील शांतता व सुव्यवस्था कायम ठेवावी, असे आवाहन पोलिसांकडून करण्यात आले आहे.

बेकरी मालकाकडून 60 हजारांची लाच घेतली, पालिकेतील अभियंता अन् कर्मचारी कसे अडकले?

मुंबई। मुंबईत भ्रष्टाचारविरोधी पथकाने लाचखोरीविरोधात कारवाई करत बृहन्मुंबई महानगरपालिकेच्या एका कनिष्ठ अभियंत्यासह कर्मचाऱ्याला अटक केली आहे. बेकरी मालकाकडून 60 हजार रुपयांची लाच मागून ती स्वीकारल्याच्या आरोपावरून ही कारवाई करण्यात आली. विशेष म्हणजे, कारवाईदरम्यान बीएमसी कर्मचाऱ्याच्या ताब्यातून तब्बल 2 लाख 78 हजार 420 रुपयांची रोकडही जप्त करण्यात आली आहे. अटक करण्यात आलेल्या आरोपींची नावे कनिष्ठ अभियंता नीरव कुमार आणि महानगरपालिका कर्मचारी विजय रमेश पाटील अशी आहेत. दोघेही मुंबईतील अंधेरी पश्चिम येथील बीएमसी कार्यालयात कार्यरत होते. कोणत्याही अडथळ्याशिवाय व्यवसाय चालू ठेवण्यासाठी लाचेची मागणी या प्रकरणातील तक्रारदार बेकरीचा व्यवसाय चालवतो. त्याने दिलेल्या माहितीनुसार, विजय पाटील याने त्याच्याकडे 70 हजार रुपयांची लाच मागितली होती. ही रक्कम दिल्यास बेकरीचा व्यवसाय कोणत्याही अडथळ्याशिवाय सुरू ठेवता येईल

आणि त्याच्याविरोधात कोणतीही प्रशासकीय कारवाई केली जाणार नाही, असे आश्वासन देण्यात आल्याचा आरोप आहे. त्यानंतर बेकरी मालकाने बुधवारी मुंबईतील एसीबी कार्यालयात याबाबत तक्रार दाखल केली. तक्रारीची चौकशी सुरू असताना विजय पाटील याने पुन्हा 70 हजार रुपयांची लाच मागितली. त्यानंतर त्याने तक्रारदाराची भेट त्याचा वरिष्ठ अधिकारी नीरव कुमार याच्याशी करून दिली. विजय पाटील याच्याकडून जप्त करण्यात आलेल्या रोख रकमेसह त्याच्याकडे एकूण 2 लाख 78 हजार 420 रुपये आढळून आले. एसीबी अधिकाऱ्यांनी या कारवाईदरम्यान नीरव कुमार याच्याकडून दोन मोबाइल फोन, तर विजय पाटील याच्याकडून एक मोबाइल फोन जप्त केला आहे. दोन्ही आरोपींविरोधात भ्रष्टाचार प्रतिबंधक कायद्यातील संबंधित कलमांनुसार गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. बेकरी मालकाकडून 60 हजार रुपयांची लाच मागितल्याचा आणि ती स्वीकारल्याचा आरोप या दोघांवर आहे.

एसीबी अधिकाऱ्यांनी आरोपींना पकडण्यासाठी रचला सापळा

या भेटीनंतर लाचेची रक्कम 70 हजार रुपयांवरून 60 हजार रुपये निश्चित करण्यात आली. त्यानंतर एसीबी अधिकाऱ्यांनी आरोपींना पकडण्यासाठी नियोजन केले. ठरल्याप्रमाणे विजय पाटील तक्रारदाराकडून 60 हजार रुपये लाच स्वीकारत असताना एसीबी अधिकाऱ्यांनी त्याला पकडले. त्याचवेळी नीरव कुमार यालाही त्याच्या कार्यालयातून ताब्यात घेण्यात आले. या कारवाईनंतर विजय पाटील याची झडती घेण्यात आली. त्यावेळी त्याच्याकडे 40 हजार रुपयांहून अधिक रोख रक्कम आढळून आली. तसेच त्याच्या बॅगेतून आणखी 2 लाख 37 हजार 600 रुपये मिळाले.

पोलीस बातमी पत्र

आक्रोश

२

मुंबई, मंगळवार,०८ सप्टेंबर २०२६ ते १४ सप्टेंबर २०२६

सखी

या एका गोष्टीने केस गळतीवर उपचार करा

केसांच्या अनेक समस्यांवर फिटकरी हा एक नैसर्गिक उपाय म्हणून ओळखला जातो. हा एक पांढरा स्फटिकासारखा पदार्थ आहे जो प्राचीन काळापासून त्वचा आणि केसांच्या काळजीसाठी वापरला जात आहे. केस गळतीच्या समस्येवर मात करण्यासाठी तुरटीचा वापर फायदेशीर ठरू शकतो. तुरटीमध्ये अँटीसेप्टिक, अँटी-इंफ्लेमेटरी आणि अँटी-बॅक्टेरियल गुणधर्म असतात, जे टाळू स्वच्छ आणि निरोगी ठेवतात, केसांच्या वाढीस चालना देतात आणि केस गळती नियंत्रित करण्यास मदत करतात. या लेखात, आपण केस गळती रोखण्यासाठी फिटकरीचा योग्य वापर कसा करता येईल ते जाणून घ्या .

१. तुरटी आणि नारळ तेल

केस गळतीची समस्या कमी करण्यासाठी तुरटी आणि खोबरेल तेलाचे मिश्रण उपयुक्त ठरू शकते. नारळाचे तेल केसांची मुळे मजबूत करते आणि तुरटी टाळू स्वच्छ करते, ज्यामुळे केस गळणे कमी होऊ शकते.

कसे वापरायचे:

तुरटीचा एक छोटा तुकडा घ्या आणि त्याची पावडर बनवा.

ही पावडर कोमट खोबरेल तेलात मिसळा.

हे मिश्रण केसांच्या मुळांवर आणि टाळूवर लावा.

हलक्या हातांनी १०-१५ मिनिटे मसाज करा आणि नंतर १ तासानंतर सौम्य शाम्पूने केस धुवा.

आठवड्यातून १-२ वेळा हे पुन्हा करा.

२. तुरटी आणि पाण्याने टाळू स्वच्छ धुवा

केस स्वच्छ करण्यासाठी फिटकरीचे पाणी प्रभावी आहे. हे टाळूवरील अतिरिक्त तेल आणि घाण काढून टाकते आणि केसांची मुळे म जबूत करते. यामुळे केस गळती नियंत्रित होते आणि केस निरोगी राहतात.

कसे वापरायचे:

एक लिटर पाणी उकळवा आणि त्यात तुरटीचा एक छोटा तुकडा घाला.

ते थंड होऊ द्या आणि केस धुतल्यानंतर हे पाणी टाळूवर ओता.

ते काही मिनिटे डोक्यावर राहू द्या आणि नंतर स्वच्छ पाण्याने धुवा.

आठवड्यातून एकदा हा उपाय केल्याने केस गळतीची समस्या कमी होऊ शकते.

३. फिटकरी आणि कोरफडीचे जेल

कोरफड केसांना म ॉइश्चरायझ करते आणि त्यात चमक आणते. तुरटी आणि कोरफडीचे मिश्रण टाळू स्वच्छ करते आणि केसांना मजबूत करते. हे मिश्रण केसांच्या मुळांमध्ये ओलावा टिकवून ठेवते, ज्यामुळे केस गळणे कमी होते.

कसे वापरायचे:

एक चमचा तुरटी पावडर आणि दोन चमचे कोरफडीचे जेल घ्या.

ते चांगले मिसळा आणि टाळूवर लावा.

ते १५-२० मिनिटे टाळूवर राहू द्या आणि नंतर सौम्य शाम्पूने केस धुवा.

हे मिश्रण आठवड्यातून एकदा वापरता येते.

चारकोल फेसमास्कचे फायदे जाणून घ्या

सध्या चारकोल फेस मास्क खूप लोकप्रिय झाले आहेत, विशेषतः ज्या महिला त्यांची त्वचा खोलवर स्वच्छ करू इच्छितात त्यांच्यामध्ये. कोळशाच्या नैसर्गिक गुणधर्मांमुळे, ते त्वचेतील घाण, अतिरिक्त तेल आणि मृत पेशी काढून टाकण्यासाठी खूप प्रभावी आहे. बाजारात अनेक चारकोल फेस मास्क उपलब्ध आहेत, परंतु ते घरी बनवून तुम्ही नैसर्गिक घटक वापरू शकता, जे त्वचेला हानी पोहोचवणाऱ्या रसायनांपासून मुक्त असतात. घरी चारकोलचा फेस मास्क कसा तयार करता येईल आणि त्याचे फायदे काय आहेत ते जाणून घेऊया.

चारकोल फेस मास्कचे फायदे

१. खोल साफसफाई

चारकोल मध्ये अशुद्धता बाहेर काढण्याची शक्ती असते, ज्यामुळे ते त्वचेला खोलवर स्वच्छ करते. हे छिद्रे उघडते आणि चेहऱ्यावरील सर्व घाण काढून टाकते.

२. जास्त तेल कमी करते

तेलकट त्वचा असलेल्यांसाठी चारकोल चा फेस मास्क वरदान ठरतो. हे त्वचेतील अतिरिक्त तेल संतुलित करण्यास मदत करते, ज्यामुळे चेहरा ताजा आणि कमी तेलकट वाटतो.

३. मुरुमे कमी करते

चारकोलच्या अँटी-बॅक्टेरियल गुणधर्मामुळे मुरुमे आणि मुरुमे कमी होण्यास मदत होते. हे चेहऱ्यावरील बॅक्टेरिया काढून टाकते, ज्यामुळे मुरुमे कमी होतात.

४. रंग उजळवते

नियमित वापराने, चारकोलचा फेस मास्क त्वचेचा रंग एकसारखा करतो आणि ती चमकवतो. हे मृत त्वचेच्या पेशी काढून टाकते आणि एक चमकदार आणि स्वच्छ पोत देते.

घरी चारकोलचा फेस मास्क कसा बनवायचा?

चारकोल फेस मास्क तयार करण्यासाठी मुख्य घटक म्हणजे सक्रिय चारकोल पावडर. याशिवाय, त्यात इतर नैसर्गिक घटक घालून त्याचे फायदे वाढवता येतात. घरी कोळशाचा फेस मास्क तयार करण्याचे काही सोपे मार्ग येथे आहेत:

चारकोल फेस मास्कसाठी आवश्यक साहित्य:

१ चमचा सक्रिय चारकोल पावडर (औषधांच्या दुकानात किंवा ऑनलाइन उपलब्ध)

१ चमचा बेंटोनाइट क्ले किंवा मुलतानी माती (जास्त घाण काढण्यासाठी)

१ चमचा कोरफड जेल (त्वचेला आराम देण्यासाठी)

२-३ थेंब चहाच्या झाडाचे तेल किंवा लैव्हेंडर तेल (बॅक्टेरियाविरोधी गुणधर्मांसाठी)

पाणी किंवा गुलाबजल (पेस्ट बनवण्यासाठी)

चारकोलचा फेस मास्क कसा बनवायचा:

एका भांड्यात सक्रिय चारकोल पावडर आणि मुलतानी माती (किंवा बेंटोनाइट माती) घाला.

त्यात काही थेंब कोरफडीचे जेल आणि चहाच्या झाडाचे तेल घाला.

आता हळूहळू गुलाबपाणी किंवा पाणी घालून जाडसर पेस्ट बनवा.

पेस्ट नीट मिसळा जेणेकरून गुठळ्या राहणार नाहीत आणि ती गुळगुळीत होईल.

चारकोलचा फेस मास्क कसा वापरायचा?

प्रथम, तुमच्या त्वचेवरील तेल आणि घाण काढून टाकण्यासाठी तुमचा चेहरा धुवा.

आता तयार केलेलीचारकोलची पेस्ट चेहऱ्यावर पातळ आणि समान थरात लावा. ते डोळ्यांभोवती आणि ओठांभोवती लावू नका याची काळजी घ्या.

मास्क १०-१५ मिनिटे सुकू द्या.

मास्क सुकल्यानंतर, कोमट पाण्याने चेहरा स्वच्छ करा आणि तो पूर्णपणे पुसून टाका.

यानंतर चेहऱ्यावर मॉइश्चरायझर लावा जेणेकरून त्वचा ओलसर राहील.

त्वचेच्या अनेक समस्यांवर पनीरचे पाणी वापरा, जाणून घ्या वापरण्याची पद्धत

जर तुम्हाला तुमची त्वचा नैसर्गिकरित्या निरोगी ठेवायची असेल, तर तुम्हाला नैसर्गिक उत्पादने वापरण्याचा सल्ला दिला जातो. बरं, असे अनेक उपाय आपल्या स्वयंपाकघरात लपलेले आहेत ज्यांची आपल्याला माहितीही नसते.

अशीच एक गोष्ट म्हणजे पनीरचे पाणी, ज्यामध्ये पनीर ठेवले जाते. जेव्हा पनीरचा वापर केला जातो आणि पाण्याला आपण फेकून देतो. पण हे पाणी तुमच्या त्वचेसाठी खूप फायदेशीर आहे, ज्याच्या म दतीने त्वचेची नैसर्गिक चमक पुन्हा आणली जाऊ शकते आणि त्वचेशी संबंधित आजार देखील बरे होऊ शकतात. या लेखात आम्ही तुम्हाला पनीरच्या पाण्याचे फायदे आणि त्याचा योग्य वापर कसा करावा याबद्दल सांगणार आहोत.

त्वचेसाठी पनीरच्या पाण्याचे फायदे काय आहेत?

१. नैसर्गिकरित्या चमक वाढवते

रासायनिक उत्पादने वारंवार वापरल्यामुळे जर तुमची त्वचा नैसर्गिक चमक गमावत असेल तर तुम्ही पनीरचे पाणी एकदाच वापरावे. त्वचेची नैसर्गिक चम क वाढवण्यासाठी फक्त नैसर्गिक गोष्टी वापरण्याचा सल्ला दिला जातो आणि पनीरचे पाणी ही त्यापैकी एक आहे.

२. वृद्धत्वाची लक्षणे नियंत्रित करा

आजची वाईट जीवनशैली आणि खाण्यापिण्याच्या बेफिकीरपणामुळे वृद्धत्वाची लक्षणे लवकर दिसू लागतात. पनीरच्या पाण्यात असलेले विशेष घटक वृद्धत्वाची लक्षणे टाळतात आणि त्वचा दीर्घकाळ तरुण ठेवण्यास मदत करतात.

३. त्वचेचा मुलायमपणा राखतो

जर तुमची त्वचा खूप कोरडी असेल तर त्वचेचा मुलायमपणा टिकवून ठेवण्यासाठी तुम्ही पनीर पाण्याचा वापर करावा.

योग्य पद्धत आणि वापरण्याची वेळ

त्वचेशी संबंधित आजार दूर करण्यासाठी पनीरच्या पाण्याचा योग्य वापर करणे म हत्त्वाचे आहे. पनीरचे पाणी त्वचेसाठी जितके फायदेशीर आहे तितकेच ते वापरण्यासही सोपे आहे. ते लावण्यापूर्वी त्वचा स्वच्छ पाण्याने धुवा आणि सूती कापडाने हलकेच पुसून टाका. आता कापसाच्या तुकड्याच्या मदतीने पनीरचे पाणी त्वचेवर लावा.

पनीरच्या पाण्याचा वापर त्वचेवर केव्हाही केला जाऊ शकतो, परंतु सकाळी उठल्यानंतर लगेच किंवा संध्याकाळी झोपण्यापूर्वी ही सर्वोत्तम वेळ मानली जाते. जर तुम्ही ते रात्री वापरू शकत असाल तर तुम्ही ते तुमच्या त्वचेवर रात्रभर सोडू शकता किंवा २ तासांनंतर त्वचा स्वच्छ पाण्याने धुवा.

शिफॉन साडी मध्ये सुंदर दिसण्यासाठी टिप्स

शिफॉन साडीचे सौंदर्य कोणत्याही महिलेचे लूक वाढवू शकते. या साड्या त्यांच्या सौंदर्यासाठी, नाजूक कापडासाठी आणि आकर्षक ड्रेसिंगसाठी ओळखल्या जातात. कोणत्याही लग्न, सण किंवा ऑफिसच्या कार्यक्रमासाठी शिफॉन साडी तुमचा लूक आणखी वाढवू शकते. तथापि, शिफॉन साडीची काळजी घेणे तुमच्यासाठी थोडे अवघड असू शकते. जर तुम्ही अजून शिफॉन साडीसोबत हा लूक ट्राय केला नसेल, तर या टिप्स फॉलो करा -

१. शिफॉन साडीचा रंग

साडी शिफॉनची असो किंवा इतर कोणत्याही कापडाची, तुम्हाला अनुकूल असलेला रंग निवडा. जर तुमचा त्वचेचा रंग गडद असेल तर गडद रंग तुमच्यावर छान दिसतील आणि जर तुम्ही गडद रंगाचे असाल तर तुम्ही चमकदार आणि हलक्या रंगाच्या शिफॉन साड्या निवडू शकता.

२. ब्लाउज डिझाइन

शिफॉन साडीसोबत, तुम्ही ब्रोकेड किंवा सिल्क फॅब्रिकपासून बनवलेला डिझायनर ब्लाउज देखील घालू शकता. स्लीव्हलेस व्यतिरिक्त, तुम्ही शिफॉन साडीसोबत ब्रेलेट ब्लाउज देखील कॅरी करू शकता.

३. पल्लूला असे गुंडाळा.

तुम्ही शिफॉन साडीचा पल्लू ओपन फॉल स्टाईलमध्ये कॅरी करू शकता. तुम्हाला हवे असल्यास, तुम्ही साडीच्या पल्लूला मफलर स्टाईल देखील देऊ शकता. या प्रकारच्या पल्लू शैली कॅरी करायला खूप सोप्या आहेत.

४. कोणत्या प्रकारचे दागिने घालायचे

जर तुम्हाला या साडीत पार्टीवेअर लूक हवा असेल तर साडीसोबत डिझायनर डायमंड आणि रुबी मिक्स ज्वेलरी घालणे हा एक चांगला पर्याय असेल. शिफॉन साडीसोबत डिझायनर केप घालल्याने तुमचा लूक वेगळा दिसतो. यासोबतच, तुम्ही साडीसोबत डिझायनर बेल्ट घालून तिला ट्रेंडी लूक देऊ शकता.

पायांची काळजी घेण्याच्या या टिप्स फॉलो करा

कधी टाचांना भेगा, कधी टॅन, कोरडी त्वचा, कधी घाण... सर्व वयोगटातील महिला पायांच्या या समस्यांने त्रस्त आहेत. आपल्या शरीराच्या महत्वाच्या भागांपैकी एक म्हणजे आपले पाय. सर्वप्रथम लोक आपल्या पायांकडे पाहतात. अशा परिस्थितीत, त्यांचे सुंदर आणि सादरीकरण करणे खूप महत्वाचे आहे. या लेखात असे काही उपाय दिले आहेत, ज्यांच्या मदतीने तुम्ही तुमच्या पायांची काळजी घेऊ शकता.

१. मध : मधात उपचारात्मक गुणधर्म देखील आहेत. पहिला फायदा म्हणजे मध टाचांना मॉइश्चरायझ करते आणि त्यांना मऊ देखील करते. जर तुमच्या टाचांवर जखमा असतील तर मध ते लवकर बरे करते.

कसे वापरायचे : एका टबमध्ये कोमट पाणी घ्या आणि त्यात १ टेबलस्पून मध घाला. नंतर तुमच्या टाचांना या पाण्यात ८ ते १० मिनिटे बुडवा. नंतर, तुमचे पाय टॉवेल किंवा रुमालाने पुसून टाका. जर तुम्ही या पद्धतीने नियमितपणे तुमच्या टाचांची काळजी घेतली तर ही समस्या लवकर सुटेल.

२. रात्री झोपण्यापूर्वी मालिश करा : तुमचे पाय सुंदर आणि मऊ करण्यासाठी, रात्री झोपण्यापूर्वी तुमचे पाय चांगले धुवा आणि नंतर मॉइश्चरायझिंग क्रीम वापरून काही वेळ पायांची मालिश करा. असे केल्याने माणसाला चांगली झोप तर येतेच पण पायही चमकदार बनवता येतात.

३. प्युमिक स्टोन : बदलत्या हवामानामुळे पायांची त्वचा कधीकधी खडबडीत होते. त्वचेची हरवलेली चमक परत आणण्यासाठी, पायांच्या कडक त्वचेला प्युमिस स्टोनने घासून घ्या. प्युमिक स्टोन मृत त्वचा काढून त्वचेला एक्सफोलिएट करण्याचे काम करतो.

कसे वापरायचे : सर्वप्रथम, तुमचे पाय कोमट पाण्याच्या टबमध्ये बुडवा. तुम्हाला हवे असल्यास, तुम्ही पाण्यात थोडे बॉडी वॉश घालू शकता. ५ मिनिटांनंतर, गोलाकार हालचालीत प्युमिक स्टोनने पाय घासून घ्या. नंतर मृत त्वचा काढून टाकल्यानंतर पाय कोरडे करा. त्यानंतर कोणतीही क्रीम लावा आणि मोजे घाला जेणेकरून ते पायांसाठी अधिक प्रभावी ठरेल.

४. ग्लिसरीन : ग्लिसरीन त्वचेतील ओलावा अडकवण्याचे काम करते. हिवाळ्यात पाय मऊ, गुळगुळीत आणि भेगा न पडण्यासाठी ग्लिसरीन हा एक सोपा उपाय आहे.

कसे वापरायचे :

दोन झाकण गुलाब पाण्यात चार झाकण ग्लिसरीन मिसळा. हे मिश्रण तुमच्या पायांना चोळा. यानंतर, मोजे घाला आणि झोपा. रात्रभर ठेवल्यानंतर सकाळी कोमट पाण्याने धुवा.

संपादकीय

‘उन्नत’ गणेशोत्सव हवा...

संपादक दिपक मोरेश्वर नाईक

उंच नव्हे, गणेशमूतीर्ची उंची कमी करणं हा केवळ पर्यावरणाचा मुद्दा नाही; तो आपल्या मानसिकतेतील बदलाचा मुद्दा आहे. उंच मूर्ती उभारण्यापेक्षा उन्नत विचारांची उभारणी महत्त्वाची. भव्य मंडपापेक्षा भव्य सामाजिक कार्य महत्त्वाचे आहे. मोठ्या आवाजापेक्षा चांगला संदेश दूरवर पोहचवणे आहे.

उंच नव्हे, उन्नत गणेशोत्सव हवा...

उंच नव्हे, उन्नत गणेशोत्सव हवा... गणेशमूतीर्ची उंची कमी करणं हा केवळ पर्यावरणाचा मुद्दा नाही; तो आपल्या मानसिकतेतील बदलाचा मुद्दा आहे. उंच मूर्ती उभारण्यापेक्षा उन्नत विचारांची उभारणी महत्त्वाची. भव्य मंडपापेक्षा भव्य सामाजिक कार्य महत्त्वाचे आहे. मोठ्या आवाजापेक्षा चांगला संदेश दूरवर पोहचवणे आहे. गणेशोत्सव हा महाराष्ट्राच्या सांस्कृतिक जीवनाचा अविभाज्य भाग आहे. लोकमान्य टिळकांनी सार्वजनिक गणेशोत्सवाला सामाजिक एकजुटीचं, जनजागृतीचं आणि राष्ट्रीय भावनेचं स्वरूप दिलं. घराघरांतला गणपती सार्वजनिक चौकात आला आणि समाजातील विविध घटकांना एकत्र आणणारा उत्सव बनला. भक्ती, कला, संस्कृती, सामाजिक बांधिलकी आणि लोकसहभाग यांचा सुंदर संगम म्हणजे गणेशोत्सव, अशी त्याची ओळख निर्माण झाली. मात्र काळ बदलला तसं आज उत्सवाचं स्वरूपही बदलू लागलं. भक्तीपेक्षा भपका, श्रद्धेपेक्षा दिखावा आणि सामाजिक संदेशापेक्षा स्पर्धा यांना महत्त्व मिळू लागलं. विशेषतः अवाढव्य उंचीच्या गणेशमूर्ती, प्लास्टर ऑफ पॅरिसचा वाढता वापर, भव्य सजावट, प्रचंड ध्वनिक्षेपक, गर्दी आणि मिरवणुकांतील अनाठायी प्रदर्शन यामुळे सार्वजनिक गणेशोत्सवाच्या मूळ उद्देशावरच प्रश्नचिन्ह निर्माण झालं आहे.

दिवसेंदिवस प्रचंड वाढत जाणारी लोकसंख्या, काँक्रीटची उभी राहणारी जंगलं आणि या सगळ्यामधून प्रचंड वेगाने पुढे जाणारं सामाजिक जीवन. सार्वजनिक सणांना आलेलं व्यावसायिक रूप. यामध्ये सार्वजनिक गणेशोत्सवाचं स्वरूप खूप दणदणाटी, दिखाऊपण ल्यालेलं आणि सहनही होत नाही... असं झालंय.

उंची वाढली; पण श्रद्धा वाढली का? या प्रश्नावर बोलायचं तर, गणेशमूर्ती जितकी उंच, तितका मंडळाचा लौकिक अधिक अशी एक चुकीची मानसिकता काही ठिकाणी रुजली आहे. परिसरातील मंडळांमध्ये मूर्तीच्या उंचीची जणू स्पर्धाच सुरू होते. कालपर्यंत दहा-बारा फूट असलेली मूर्ती आता त्यापेक्षा कितीतरी मोठी करण्याचा अट्टाहास केला जातो. गणेशाचे मोठेपण मूर्तीच्या उंचीत नसून भक्ताच्या मनातील श्रद्धेत आहे. देवत्वाला मोजण्यासाठी फुटपट्टीची गरज नसते. एखादी छोटी, सुबक आणि कलात्मक मूर्तीही मनाला तितकीच भावू शकते. उलट अवाढव्य मूर्ती उभारण्यासाठी होणारा खर्च, वाहतूक, स्थापनेची कसरत आणि विसर्जनाची समस्या यांचा विचार केला तर मोठे म्हणजे सुंदर ही संकल्पना किती निरर्थक आहे हे लक्षात येतं. प्लास्टर ऑफ पॅरिसच्या मूर्ती हलक्या, सहज आकार देता येणाऱ्या आणि आकर्षक बनवता येणाऱ्या असल्यामुळे त्यांचा वापर वाढला. मात्र त्यांच्या विसर्जनामुळे पर्यावरणीय प्रश्न निर्माण होतात. महाराष्ट्र प्रदूषण नियंत्रण मंडळाच्या मार्गदर्शक तत्त्वांमध्येही पर्यावरणपूरक, नैसर्गिक आणि जैवविघटनशील साहित्याच्या मूर्तींना प्रोत्साहन देण्यावर भर देण्यात आला आहे.

पीओपी पाण्यात सहज आणि लगेच विरघळत नाही. त्यामुळे विसर्जनानंतर जलस्रोतांमध्ये मूर्तींचे अवशेष राहण्याचा प्रश्न निर्माण होतो. त्यात रासायनिक रंग, सजावटीचं साहित्य आणि इतर अविघटनशील घटक मिसळले तर जलप्रदूषणाचा प्रश्न आणखी गंभीर होतो. २०२५ मध्ये महाराष्ट्राच्या पर्यावरण विभागाने पीओपी मूर्तींच्या विसर्जनासंदर्भात सुधारित मार्गदर्शक तत्त्वं जारी केली. त्यात सार्वजनिक मंडळांना लहान आकाराच्या मूर्ती बसवण्यास प्रोत्साहन देण्याचं, तसंच मोठी मूर्ती असल्यास विसर्जनासाठी तिची छोटी प्रतिकृती ठेवण्यास प्रोत्साहित करण्याचे निर्देश आहेत. म्हणजेच प्रश्न केवळ पीओपी वापरायचा की नाही एवढाच नाही; तर उत्सवाच्या संपूर्ण पर्यावरणीय परिणामांचा विचार करण्याची गरज आहे. भक्तीचा उत्सव की प्रदर्शनाचा सोहळा? तर, सार्वजनिक गणेशोत्सवाचा आणखी एक चिंताजनक पैलू म्हणजे वाढता दिखावा. मंडपाची भव्यता, आकर्षक विद्युत रोषणाई, महागडी सजावट, मोठमोठे कटआऊट, जाहिराती आणि बाह्य आकर्षण यामध्ये गणेशमूर्ती आणि तिच्यामागील आध्यात्मिक संदेश कधी कधी दुय्यम ठरतो.

महाराष्ट्र प्रदूषण नियंत्रण मंडळाच्या अहवालांमध्ये गणेशोत्सवाच्या काळात ध्वनिप्रदूषणाबरोबरच विसर्जन मिरवणुकांतील ध्वनी, वाहतूक आणि कचऱ्याच्या समस्यांचाही उल्लेख आहे. देवाच्या नावाने दुसऱ्याला त्रास देणं हा भक्तीचा भाग कसा असू शकतो? ज्येष्ठ नागरिक, लहान मुले, रुग्ण, विद्यार्थी आणि काम करणारे नागरिक यांच्याही जीवनाचा विचार उत्सव साजरा करताना झाला पाहिजे.

सार्वजनिक सणाचं ओंगळ विकृत स्वरूप केवळ एका घटकामुळे निर्माण होत नाही. त्यामागे अनेक प्रवृत्ती एकत्र काम करतात. दिखाव्याची मानसिकता, स्पर्धा, आर्थिक शक्तीचे प्रदर्शन, राजकीय किंवा सामाजिक प्रतिष्ठेची चढाओढ, अनियंत्रित जाहिराती, ध्वनीचा अतिरेक आणि पर्यावरणाचा अपुरा विचार.

यामध्ये मूर्तिकार किंवा मंडळांना दोष देऊन प्रश्न सुटणार नाही. समाजाची मागणी बदलली तर उत्सवाचं स्वरूपही बदलेल. आपणच मोठी मूर्ती, महागडी सजावट आणि प्रचंड आकर्षण मागत असू, तर त्याची निर्मिती करणाऱ्यांनाही त्याच दिशेने जावं लागेल. गणेशोत्सव पुन्हा लोकशिक्षणाचा उत्सव व्हावा.

पूर्वी सार्वजनिक गणेशोत्सवात, नवरात्र, शारदोत्सवात छान भजनांचे, संगीत मैफिलींचे कार्यक्रम, एखादं संगीत नाटक, चर्चासत्र, विविध क्षेत्रातील थोर व्यक्तींची व्याख्यानं असे कार्यक्रम होत असत, इतकंच नव्हे, तर रसिक प्रेक्षक, श्रोते मोठ्या संख्येने या कार्यक्रमांना उपस्थित राहून आनंद घेत असत. आज हे सगळं हातातल्या लहानशा गॅजेटवर एक कळ दाबताच उपलब्ध होऊ शकतं, त्यामुळे असे कार्यक्रम ठेवलेच तर त्यांना उपस्थिती फारच तुरळक असते. आज गणेशाच्या आगमनाला आणि विसर्जनाला जो काही प्रचंड आवाज, कर्णकर्कश संगीत, बेताल नाच आणि हे कमी की काय म्हणून डोकं उठवणारा ताल-सूर जराही नसलेला एकसुरी ताशा वाजत असतो. गणरायाला हे सगळं ऐकून कुठून आलो या पृथ्वीतलावर असं होत असेल. सजावटीवर लाखो रुपये खर्च करण्यापेक्षा त्यातील काही निधी समाजोपयोगी कामासाठी वापरला तर गणेशोत्सवाचा खरा अर्थ अधिक प्रभावीपणे जनमानसापर्यंत पोहोचेल.

गणेशमूतीर्ची उंची कमी करणं हा केवळ पर्यावरणाचा मुद्दा नाही; तो आपल्या मानसिकतेतील बदलाचा मुद्दा आहे. उंच मूर्ती उभारण्यापेक्षा उन्नत विचारांची उभारणी महत्त्वाची आहे. भव्य मंडपापेक्षा भव्य सामाजिक कार्य महत्त्वाचे आहे. मोठ्या आवाजापेक्षा चांगला संदेश दूरवर पोहोचणं महत्त्वाचे आहे. महाराष्ट्र प्रदूषण नियंत्रण मंडळाच्या २०२५ च्या मार्गदर्शक तत्त्वांतही सार्वजनिक मंडळांना लहान आकाराच्या मूर्ती बसवण्यास प्रोत्साहन देण्याचा स्पष्ट उल्लेख आहे. गणपती ही बुद्धी, विवेक आणि मंगलतेची देवता मानली जाते. मग गणेशोत्सव साजरा करताना विवेकाचा वापर करणं हीच खरी गणेशभक्ती नाही का? गणेशोत्सवाची ओळख सर्वांत उंच मूर्ती , सर्वांत मोठी सजावट किंवा सर्वांत मोठी मिरवणूक अशी व्हायला नको. त्याची ओळख सर्वांत चांगला सामाजिक संदेश, सर्वांत स्वच्छ उत्सव , सर्वांत पर्यावरणपूरक मंडळ आणि ह्यासर्वांत समाजोपयोगी उपक्रम अशी व्हावी.

देवाला उंच आसनावर बसवण्यापेक्षा त्याचे विचार आपल्या आचरणात उंचावणं अधिक महत्त्वाचं आहे. पीओपीच्या अवाढव्य मूर्तींच्या स्पर्धेतून बाहेर पडून शाडू मातीसारख्या पर्यावरणपूरक पर्यायांना प्राधान्य देणं, सजावटीतील भपका कमी करणं, ध्वनिप्रदूषणाला आळा घालणं आणि सामाजिक उपक्रमांना महत्त्व देणं ही काळाची गरज आहे. गणपतीची मूर्ती उंच असण्यापेक्षा गणेशोत्सवाची मूल्यं उंच असावीत. मंडप मोठा असण्यापेक्षा मन मोठं असावं. आवाज मोठा असण्यापेक्षा संदेश मोठा असावा आणि उत्सवाचा देखावा नव्हे, तर त्यातून निर्माण होणारे संस्कार मोठे असावेत. हाच खऱ्या अर्थाने गणरायाला साजेसा, समाजाला जोडणारा आणि पर्यावरणाचा सन्मान करणारा सार्वजनिक गणेशोत्सव ठरेल.

शेवटचा मुघल बादशाह बहादूर शहा जफरला शरण येण्यासाठी इंग्रजांनी कसं भाग पाडलं, राजपुत्रांना त्यांनी काय केलं?

1857 चा उठाव मोडून इंग्रजांनी दिल्ली पुन्हा ताब्यात घेतली. या उठावाचे नामधारी प्रमुख होते दिल्लीश्वर सम्राट बहादूर शाह जफर. दिल्ली काबीज केली हे दाखवून देण्यासाठी बादशाहाला पकडणं इंग्रजांसाठी महत्त्वाचं होतं. यासाठी कॅप्टन विल्यम हडसनवर जबाबदारी सोपवण्यात आली. हडसनच्या नेतृत्वाखाली 100 सैनिक बादशाहाला पकडण्यासाठी रवाना झाले. बादशहाने हुमायूनच्या कबरीत आश्रय घेतला होता. हडसन जेव्हा हुमायूनच्या कबरीकडे निघाला, तेव्हा वाटेत एकाही बंडखोराने त्याच्यावर किंवा त्याच्या सैन्यावर गोळीबार केला नाही. हुमायूनच्या कबरीच्या आसपासचे लोक आपल्याशी कसे वागतील, याविषयी हडसनला काळजी होतीच. पण जीव महत्त्वाचा म्हणून तो कबरीजवळ लपून बसला. 1857 च्या बंडावर 'द सीज ऑफ दिल्ली' हे पुस्तक लिहिणारे आणि लंडनमध्ये स्थायिक असणारे लेखक अमरपाल सिंग सांगतात, बादशाहाने आत्मसमर्पण करावं, यासाठी आणि महाराणी झीनत महलला भेटण्यासाठी हडसनने आपल्या दोन प्रतिनिधींना पाठवलं. हे दोन प्रतिनिधी म्हणजे मौलवी रजब अली आणि मिर्झा इलाही बक्श होते. पण बादशाह काही आत्मसमर्पण करायला तयार नव्हता. त्याला मनवण्यात दोन तास उलटून गेले होते. हडसनला वाटलं की, आत गेलेल्या मौलवी रजब अली आणि मिर्झा इलाही बक्श यांची हत्या करण्यात आली असेल. पण तेवढ्यात हे दोघे बाहेर आले आणि बादशाहा आत्मसमर्पण करायला तयार आहेत, असं सांगितलं. पण बादशाहाने हडसनसमोर एक अट ठेवली.

जनरल आर्कडेल विल्सनने जीवनदान देण्याचं वचन दिलं होतं, ते तुम्ही पाळलं याची खात्री जोपर्यंत आपल्याला मिळत नाही तोपर्यंत आत्मसमर्पण करणार नाही, असं बादशाहाने सांगितलं. बादशहाने जुन्या किल्ल्यात आश्रय घेतला बादशाहाच्या या अटीवर इंग्रजांच्या तंबूत चर्चा सुरू झाली. त्यांना कळेना की, बादशाहाला हे वचन नेमकं दिलं कोणी? पण बंडखोरांपैकी कोणी जर आत्मसमर्पण करत असेल तर त्यांच्यासाठी कोणत्याही अटी शर्थी ठेवल्या जाणार नाहीत, असे आदेश गव्हर्नर जनरलने आधीच दिले होते. 1857 च्या बंडावर 'द सीज ऑफ दिल्ली' हे पुस्तक उठाव मोडून काढण्यासाठी इंग्रज दिल्लीत शिरले, तेव्हा बादशाहाने किल्ल्याच्या आत असलेल्या महालात राहायचा निर्णय घेतला. इंग्रजांनी किल्ल्यापासून शंभर यार्डावर असलेला बंडखोरांचा तळ ताब्यात घेतल्याच्या बातम्या 16 सप्टेंबर 1857 रोजी आल्या होत्या. पण ते किल्ल्यात येऊ शकत नव्हते कारण त्यांच्याकडे पुरेसं सैन्यबळ नव्हतं. जुन्या किल्ल्यात आश्रय घ्यावा म्हणून बादशाहाने 19 सप्टेंबर रोजी आपलं कुटुंब आणि हुजूऱ्यांसह महाल सोडला. बादशाहाने महाल सोडलाय आणि तो हुमायूनच्या कबरीकडे निघालाय अशी बातमी इंग्रजांना त्यांच्या गुप्तहेरांकरवी समजली होती.1857 च्या लढाईनंतर दिल्लीतील कश्मिरी गेटची स्थितीएकीकडे इंग्रज बंडखोरांना फासावर लटकवत होते आणि तेच दुसरीकडे बादशाहाला मात्र जीवदान द्यायला तयार होते. असं का? यावर अमरपाल सिंग सांगतात, 'एक तर बहादूरशाहा वयोवृद्ध झाला होता. आणि बंडखोरांचा तो नामधारी प्रमुख होता. इंग्रजांनी जरी दिल्ली काबीज केली असली तरी दिल्लीचं उत्तर टोक इंग्रजांच्या हाती लागलं नव्हतं. तिथे युद्ध सुरूच होतं. अशात जर बादशाहाला मारलं तर बंडखोरांच्या भावना आणखीनच पेटतील अशी भीती इंग्रजांना होती. त्यामुळे बादशाह शरण येत असेल तर त्याला जीवनदान द्यायचं असं विल्सनने आधीच ठरवलं होतं.'

बहादूरशाह जफरने शस्त्र म्यान केली

'ट्वेल्व्ह इयर्स ऑफ द सोल्जर लाइफ इन इंडिया' या आपल्या पुस्तकात विल्यम हडसन लिहितो की, 'हुमायूनच्या कबरीतून सर्वांत आधी कोण बाहेर आलं असेल तर ती महाराणी झीनत महल. तिच्या पाठोपाठ आला, बादशाह बहादूर शाह जफर. बहादूरशाह जफर हडसनने पुढं येऊन बादशाहाला आपली हत्यार खाली ठेवायला सांगितली. यावर बादशाहाने त्याला विचारलं की, तूच हडसन आहेस का? मला जे वचन दिलं होतं ते तू पुन्हा एकदा सर्वांसमक्ष सांगशील का? कॅप्टन हडसन उत्तरला की, 'होय! मीच कॅप्टन हडसन आहे. आणि मला हे सांगायला आनंद होतोय की तुम्ही आत्मसमर्पण केल्यास महाराणी झीनतसह तुम्हाला आणि तुमच्या मुलांना जीवनदान दिलं जाईल. मात्र तुम्हाला वाचवण्याचा प्रयत्न झाल्यास मी याठिकाणी तुम्हाला कुत्र्याला गोळ्या घालून ठार करतात तसं ठार करीन. हे ऐकून वृद्ध बादशाहाने आपली शस्त्रास्त्र हॉडसनकडे सुपूर्द केली. बहादूर शहा जफरची नजर जमिनीला खिळलेली बादशाहा शहरात आल्यावर त्याला बेगम समरूच्या घरात नजरकैदेत ठेवण्यात आलं होतं. त्याच्यावर पाळत ठेवण्यासाठी एचएम 61 च्या 50 सैनिकांची निवड करण्यात आली होती. बहादूरशाहाची जबाबदारी कॅप्टन चार्ल्स ग्रिफिथ नावाच्या इंग्रज अधिकाऱ्यावर होती. हा इंग्रज अधिकारी आपल्या 'द नॅरेटिव्ह ऑफ द सीज ऑफ दिल्ली' या पुस्तकात लिहितो की, 'मुघल घराण्याचा शेवटचा वंशज व्हरांड्यात ठेवलेल्या लाकडी बाजल्यावर मांडी घालून बसला होता. त्याची कमरेपर्यंत रुळणारी दाढी सोडली तर आज त्याच्या सेवेत भव्यदिव्य असं काहीच नव्हतं.'वयाची 80 ओलांडलेला हा बादशाह उंचीला जेमतेमच होता. त्याने अंगात सफेद रंगाचा झब्बा घातला होता आणि त्याच रंगांची टोपी डोक्यावर होती. मोरपीसाऱ्याच्या पंख्याने दोन सेवक त्याला वारा घालत होते. त्याच्या तोंडातून एकही शब्द फुटत नव्हता. त्याच्या नजरा जमिनीवर खिळल्या होत्या.बादशाहापासून तीन फुटावरचं एक इंग्रज अधिकारी बसला होता. त्याच्या शेजारी दोन बंदूकधारी शिपाई तैनात होते. यदाकदाचित बादशहाला वाचवायचा प्रयत्न झालाच तर आहे त्या ठिकाणी बादशाहाला गोळ्या घालाव्यात, असे आदेश त्यांना देण्यात आले होते. राजपुत्रांची ओळख पटवण्यासाठी हडसन राजघराण्यातल्या लोकांना सोबत घेऊन गेला होता. बादशाहाला तर पकडलं, पण आता त्याच्या राजपुत्रांचं काय करावं हे विल्सनला समजेना. राजपुत्र हुमायूनची कबर असलेल्या वास्तूत लपून बसले होते.ते पळून जायच्या आत त्यांना ताब्यात घ्यायला हवं, असं कॅप्टन हडसनचं मत होतं. महाराणी झीनत महल या राजपुत्रांसोबत बंडखोरांचा नेता मिर्झा मुघल, मिर्झा खिज्र सुलतान आणि मिर्झा मुघलचा मुलगा मिर्झा अबू बकरही होते. कॅप्टन हडसनने जनरल विल्सनची परवानगी घेऊन 100 सैनिकांची एक फौज उभारली. ही फौज राजपुत्रांच्या अटकेसाठी तयार करण्यात आली होती. लेफ्टनंट मॅकडोव्हलसुद्धा या फौजेच्या मदतीला आले होते. घोड्यांवर स्वार झालेली ही फौज धिम्या पावलांनी हुमायूनच्या कबरीजवळ आली.राजपुत्रांची ओळख पटावी म्हणून हडसनने राजघराण्यातील एक सदस्य आणि बादशहाच्या पुतण्याला सोबतीला घेतलं होतं. बादशाहाचा हा पुतण्या राजपुत्रांनी हत्यारं म्यान करावी म्हणून इंग्रजांच्या वतीने शिष्टाई करायला गेला होता. तो जर यात यशस्वी झाला तर त्याला जीवदान दिलं जाईल असं आश्वासन हडसनने त्याला दिलं होतं.हडसनने याआधी कधीच राजपुत्रांना पाहिलं नव्हतं त्यामुळे राजपुत्रांची ओळख पटवण्याची जबाबदारी सुद्धा या बादशहाच्या पुतण्यावर येऊन पडली होती. बऱ्याच प्रयत्नांती राजपुत्र आत्मसमर्पणसाठी तयार झाले हुमायूनच्या कबरीपासून अवघ्या अर्ध्या मैलावर हडसनने तळ ठोकला होता. त्याने बादशाहाचा पुतण्या आणि मुख्य गुप्तचर अधिकारी रजब अलीला निरोप घेऊन राजपुत्रांकडे पाठवलं. राजपुत्रांनी बिनशर्त शरणागती स्वीकारावी अन्यथा परिणामांना सामोरं जावं असा तो निरोप होता. हडसन याविषयी आपल्या पुस्तकात लिहितो की, राजपुत्रांना आत्मसमर्पण करण्यासाठी राजी करणं अवघड होतं आणि यासाठी बरीच मेहनत घ्यावी लागली. बहादूरशाह जफर विलियम हडसन यांच्यासमोर आत्मसमर्पण करताना.. बहादूरशाह जफर विलियम हडसन यांच्यासमोर आत्मसमर्पण करताना.. अर्धा तास उलटून गेल्यावर राजपुत्रांनी हडसनसाठी एक संदेश पाठवला. हडसन आम्हाला जीवनदान देण्याचं वचन देणार असेल तर आम्ही आत्मसमर्पण करू असा संदेश राजपुत्रांनी पाठवला होता.

हडसनने मात्र 'असं वचन देणार नाही' हा पवित्रा घेत बिनशर्त आत्मसमर्पण करण्याचा मुद्दा रेटला. यानंतर हडसनने राजपुत्रांना आणण्यासाठी दहा सैनिकांची एक तुकडी पाठवली. 1857 सालची जुनी दिल्ली. इंग्रज अधिकारी मॅकडोवेल लिहितो की, ₹तिन्ही राजपुत्र बैल ओढत असलेल्या एका रथातून बाहेर आले. रथाच्या दोन्ही बाजूला पाच पाच शिपाई होते. आणि त्यांच्या मागोमाग दोन-तीन हजार लोकांचा जमाव येत होता. 'राजपुत्रांना पाहताच मी आणि हडसन घोड्यांना टाच देऊन पुढच्या दिशेने गेलो. त्या तिघांनीही हडसन समोर माना झुकवल्या. हडसननेही मान लवून उत्तर दिलं आणि रथ पुढं आणायला सांगितलं. जमावही मागोमाग येण्याच्या प्रयत्नात होता, मात्र हडसनने हाताचा इशारा करून जमावाला तिथंच थांबण्याचा इशारा दिला. आता जमाव आणि रथामध्ये अंतर होतं' हडसनने सिगारेट शिलगावत निवांत असल्याचा आव आणला. बादशहाचे घोडे, हत्ती, शस्त्र, रथ अशा गोष्टी कबरीत बऱ्याच दिवसांपासून पडून होत्या. राजपुत्र बाहेर आले तेव्हा या गोष्टीही बाहेर आणण्यात आल्या.कबरीतून बाहेर आल्यानंतर राजपुत्रांनी पुन्हा एकदा विचारलं की त्यांना जीवदान मिळणार आहे का?बेगम समरू यांचं निवासस्थान. याच ठिकाणी बहादूरशाह जफर यांना अटकेनंतर ठेवण्यात आलं होतं.फोटो कॅप्शन,बेगम समरू यांचं निवासस्थान. याच ठिकाणी बहादूरशाह जफर यांना अटकेनंतर ठेवण्यात आलं होतं.यावर हडसन लिहितो, आणि मी म्हटलं 'अजिबात नाही' लागलीच त्यांना शहराच्या दिशेने रवाना केलं, सोबतीला माझे सैनिक होते. आता राजपुत्रांनी समर्पण केलंच आहे तर कबरीत आत जाऊन बघू असं मी मनाशी म्हटलं. आत जाऊन पाहतो तर काय, तिथं 500 तलवारी लपवून ठेवल्या होत्या. तिथं बंदुका, घोडे, बैल, रथ आदी गोष्टीही होत्या.इथं आणखीन काही काळ थांबणं म्हणजे मृत्यूला आमंत्रण दिल्यासारखं आहे, आपण इथून निघुया असा इशारा मॅकडॉवेलने दिला. मला मात्र याचा फरक पडत नाही या अविभार्वात मी सिगरेटचे झुरके घेतंच राहिलो.थोडा वेळ निघून गेल्यावर हडसन आणि मॅकडॉवेलला त्यांचे सैनिक रस्त्यात भेटले. हे तेच सैनिक होते जे राजपुत्रांना शहराच्या दिशेने घेऊन पुढे त्यांना कपडे काढायला लावले, तेव्हाही त्यांचा असाच समज झाला की, दिल्लीच्या रस्त्यावरून उघडी धिंड काढून याला आपला अपमान करायचा आहे. म्हणून त्यांनी कोणतेही आढेवेढे न घेता आपले कपडेही उतरवले. तिथून जवळच बादशाहाचा एक किन्नर आणि इसम उभा होता. त्या दोघांनीही तिथून पळ काढण्याचा प्रयत्न केला. मात्र मॅकडोवेल आणि त्याच्या सैनिकांनी पाठलाग करून त्यांना ठार मारलं.

या सर्व घटनाक्रमविषयी मॅकडॉवेल लिहितो, ₹जवळपास 4 वाजत आले होते. हॉडसनने त्या तिघांचे मृतदेह एका रथात ठेऊन शहरात प्रवेश केला. त्या तिघांचे मृतदेह शहरातील एका उंच ठिकाणावर लोकांना दिसतील अशा पद्धतीने ठेवण्यात आले. गुप्तांग सोडलं तर त्यांच्या अंगावर कपड्याची एक चिंधी सुद्धा नव्हती. 24 सप्टेंबरपर्यंत मृतदेह त्याच ठिकाणी पडून होते. बरोबर चार महिन्यांपूर्वी आमच्या स्त्रियांची याच पद्धतीने याच ठिकाणी हत्या करण्यात आली होती.₹

हडसनने राजपुत्रांच्या हत्येची कबुली दिली

या घटनेनंतर हडसनने आपल्या भावाला पत्र लिहिलं होतं. त्या पत्रात तो म्हणतो, ₹तिथं जमलेल्या लोकांना मी म्हणालो, हे तेच लोक आहेत ज्यांनी आमच्या निःशस्त्र महिला-मुलांची हत्या केली. आम्ही त्यांना त्यांच्या गुन्ह्याची शिक्षा दिली आहे.मी त्या तिघांवरही गोळ्या झाडल्या. त्यांचे मृतदेह चांदणी चौकातल्या कोतवालीच्या समोर लोकांना दिसतील अशा पद्धतीने टाकण्याचे आदेश दिले. मी क्रूर नाहीये पण या लोकांना मारून मला पराकोटीचा आनंद मिळालाय.

रेव्हरंड जॉन रॉटन यांच्या 'द चॅपलेन्स नॅरेटिव्ह ऑफ द सीज ऑफ दिल्ली' पुस्तकात लिहिल्याप्रमाणे, ₹थोरला राजपुत्र अंगापिंडाने मजबूत होता. दुसरा त्याहून थोडा लहान होता, तर तिसरा राजपुत्र वीस वर्षांचा असावा.या तिघांचे मृतदेह ज्या ठिकाणी फेकले होते तिथे कोक रायफलचा एक गार्ड तैनात करण्यात आला होता. तीन दिवस ते मृतदेह कोतवालीच्या बाहेर तसेच पडून होते. त्यांची विटंबना करून शेवटी त्यांचा दफनविधी करण्यात आला. या सगळ्यामागे सुडाची भावना होती. कारण तीन महिन्यांपूर्वी अशाच पद्धतीने इंग्रज महिला मुलांच्या हत्या करून त्यांचे मृतदेह उघड्यावर फेकण्यात आले होते. लोकांनी त्यांची ही अवस्था बघावी अशी बंडखोरांची इच्छा होती. उरलेल्या राजपुत्रांनाही पकडण्यात आलं 27 सप्टेंबरला ब्रिगेडियर शॉवर्स आपल्या सैनिकांसह उरलेल्या राजपुत्रांच्या शोधात निघाले. त्याच दिवशी राजपुत्र मिर्झा बख्तावर शाह, मिर्झा मेंडू आणि मिर्झा जवान बख्त शॉवर्सच्या हाती लागले. ऑक्टोबर महिना सुरू झाल्या झाल्या आणखीन दोन राजपुत्र इंग्रजांच्या हाती लागले. त्यांनाही गोळ्या घालून ठार करण्यात आलं. या दोघा राजपुत्रांनी बंडखोरांच्या एका टोळीचं नेतृत्व केलं होतं. त्याचबरोबर अनेक इंग्रजांचे खून केल्याचा आरोप त्यांच्यावर लावण्यात आला होता. दरम्यानच्या काळात एक विचित्र घटना घडली. या दोन्ही राजपुत्रांना देहदंडाची शिक्षा झाली तेव्हा 60 रायफल तुकडीतील काही सैनिकांनी आणि काही गोरखा सैनिकांनी त्यांच्यावर गोळ्या झाडल्या. मात्र यातली कोणतीही गोळी राजपुत्रांचा जीव घेऊ शकली नाही, ते फक्त जखमी झाले. शेवटी एका प्रोव्होस्ट सार्जंटने राजपुत्रांच्या मस्तकात गोळ्या झाडल्या आणि त्यांना ठार केलं.

1857 सालचं चांदनी चौक, जिथे राजपुत्रांचे मृतदेह ठेवण्यात आले होते.

फोटो स्त्रोत,लअफह्मएफउडछछक्टर

फोटो कॅप्शन,1857 सालचं चांदनी चौक, जिथे राजपुत्रांचे मृतदेह ठेवण्यात आले होते.

कर्नल ईएल ओमनी त्यांच्या डायरीत लिहितात की, ₹गोरखा सैनिकांनी जाणूनबुजून राजपुत्रांच्या शरीराच्या खालच्या भागावर गोळ्या झाडल्या होत्या. राजपुत्रांना वेदनादायक मृत्यू यावा या उद्देशाने त्यांनी ही कृती केली होती.₹

या राजपुत्रांना अस्वच्छ कपडे घालण्याची सक्ती करण्यात आली होती मात्र त्यांनी धैर्याने आपल्या मृत्यूला कवटाळलं.

शीख रिसालदारामुळे दोन राजपुत्रांचा जीव वाचला.. बहादूरशहा जफरचे दोन पुत्र मिर्झा अब्दुल्ला आणि मिर्झा क्वैश इंग्रजांच्या तावडीतून निसटले. उर्दू लेखक अर्श तैमुरी यांनी विसाव्या शतकाच्या सुरुवातीला 'किला-ए-मुल्ला की झलकीस' हे पुस्तक लिहिलं. यात दिल्लीत सांगितल्या जाणाऱ्या लोककथांच लिहिण्यात आल्यात. या पुस्तकात म्हटल्याप्रमाणे, ₹या दोन राजपुत्रांना हुमायूनच्या कबरीत ठेवलं होतं. तिथंच एक शीख रिसालदार होता.त्या रिसालदाराला राजपुत्रांची दया आली. त्याने या दोघांना इथं कशासाठी उभे आहात असं विचारलं. यावर ते राजपुत्र म्हणाले की, साहेबांनी इथं उभं राहायला सांगितलंय.तो शीख त्यांना म्हणाला की, स्वतःवर थोडी तरी दया दाखवा. तो इंग्रज जेव्हा परत येईल तेव्हा नक्कीच तुमचा जीव घेईल. त्यापेक्षा इथून पळा, श्वास घेण्यासाठी सुद्धा थांबू नका. असं बोलून तो शीख पाठमोरा फिरला. हे दोन्ही राजपुत्र वेगवेगळ्या दिशेने धावायला लागले. यातला मीर क्वाएश साधूचा वेष धारण करून उदयपूरला पोहोचला. तिथल्या महाराजांनी दोन रुपये पगारावर त्याला ठेऊन घेतलं. हॉडसनने क्वाएशला शोधण्यासाठी आकाश पातळ एक केलं पण तो काही हॉडसनला सापडला नाही. बहादूर शाह जफरचा दुसरा मुलगा अब्दुल्ला टोंक संस्थानात पळून गेला. तिथं त्याला गरिबीत आयुष्य काढावं लागलं पण तो शेवटपर्यंत इंग्रजांच्या हाती लागला नाही. बहादूरशहाच्या इतर मुलांना एकतर फाशी देण्यात आली तर अर्ध्यांना काळ्या पाण्याची शिक्षा भोगायला पाठवून दिलं. काही राजपुत्रांना आग्यार्ला तर काहींना कानपूर आणि अलाहाबादच्या तुरुंगात डांबून ठेवण्यात आलं. त्यांचे एवढे हाल करण्यात आले की दोन एक वर्षात हे राजपुत्र मरण पावले. इंग्रजांनी बहादूर शाह जफरला वचन दिलं होतं की ते त्याला मारणार नाहीत, त्यांनी हे वचन पाळलं. बादशाहाला त्यांनी दिल्लीपासून दूर बमार्ला पाठवलं. याच ठिकाणी 7 नोव्हेंबर 1862 दिल्लीच्या बादशहाने अखेरचा श्वास घेतला.

पोलीस बातमी पत्र

पोलीस बातमी पत्र

संमिश्र

४

मुंबई, मंगळवार,०८ सप्टेंबर २०२६ ते १४ सप्टेंबर २०२६

पुण्यात डीजे अंगावर कोसळून सलमा सलाउद्दीन पठाण यांचा मृत्यू

कुटुंबीयांनी मंडळाविरोधात घेतला धक्कादायक निर्णय

पुणे। पुण्यामध्ये डीजे लावण्यावरुन मोठा गोंधळ सुरु आहे. पुण्यात डीजेला विरोध होत असताना दुसरीकडे पिंपरी-चिंचवडमध्ये याच डीजेने एका महिलेचा बळी घेतला आहे. डीजे अंगावर कोसळून 45 वर्षीय महिलेचा मृत्यू झाला आहे. या प्रकरणात आता धक्कादायक अपडेट समोर आली आहे. मृत महिलेच्या कुटुंबीयांनी मंडळाविरोधात तक्रार देण्यास नकार दिला आहे.

पिंपरी-चिंचवडच्या जुनी सांगवी परिसरात दहीहंडी उत्सवादरम्यान अत्यंत धक्कादायक घटना घडली. डीजे अंगावर कोसळून 45 वर्षीय महिलेचा मृत्यू झाला. या महिलेचा मृतदेह शवविच्छेदनासाठी रुग्णालयात पाठवण्यात आला. या घटनेमुळे पिंपरी-चिंचवडमध्ये खळबळ उडाली. ऐन उत्सवात महिलेचा मृत्यू झाल्याने हळहळ व्यक्त केली जात आहे.

पुण्याच्या जुन्या सांगवीत दहीहंडी उत्सवासाठी उभारलेली लोखंडी कमान अंगावर पडून ज्या 45 वर्षीय महिलेचा दुर्दैवी मृत्यू झाला त्या महिलेचे नाव सलमा सलाउद्दीन पठाण असं आहे. रात्री विघ्नहर्ता मंडळाची दहीहंडी संपल्यानंतर लोखंडी सांगाडा काढण्याचं काम सुरू होतं. यावेळी अचानक लोखंडी भाग सलमा यांच्या डोक्यावर पडला. गंभीर जखमी अवस्थेत त्यांना रुग्णालयात नेण्यात आलं, मात्र डॉक्टरांनी त्यांना मृत घोषित केलं.

दरम्यान, मृत महिलेचा मुलगा मंडळात असल्याने कुटुंबीयांनी मंडळाविरोधात तक्रार देण्यास नकार दिला आहे. इतर मुलं अडचणीत येऊ नयेत, अशी भूमिका कुटुंबीयांनी घेतली असून पोलिसांनी स्वतःहून गुन्हा दाखल करू नये, अशीही विनंती करण्यात आली आहे. या घटनेनं जुन्या सांगवी परिसरात हळहळ व्यक्त केली जात आहे. सलमा सलाउद्दीन पठाण या पती सलाउद्दीनसह दहीहंडी पहायला आल्या होत्या. त्यांचा मुलगा रहीम पठाण हा विघ्नहर्ता मंडळा कार्यकर्ता आहे. मंडळातील सर्व मुलं आपलीच आहेत. कुणालाही अडचण येऊ नये यासाठी सलाउद्दीन यांनी पोलिसांत तक्रार दाखल न करण्याचा निर्णय घेतला. मात्र, सलमा सलाउद्दीन पठाण यांच्या मृत्यू प्रकरणी अकस्मित मृत्यूची नोंद करण्यात आल्याची माहिती सागंवी पोलिस ठाण्याचे पोलीस निरिक्षक जितेंद्र

दहीहंडीचा दणदणाट भोवला, पुण्यात पहिला गुन्हा दाखल

पुणे। पुण्यात उत्सवात डीजेवर बंदी घालण्याची जोरदार मागणी होत आहे. त्यामुळे पुण्यातील वातावरण ढवळून निघालेलं असतानच पुण्यातून मोठी आली आहे. पुण्यात दहीहंडी उत्सवात पहिला गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. 8 बेस आणि 8 टॉप स्पीकर लावून ध्वनी प्रदुषण केल्याप्रकरणी बिबवेवाडी येथील दहीहंडी मंडळावर गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. या मंडळावर कारवाई करण्यात येणार असल्याचं पोलिसांनी सांगितलं. उत्सव काळात ध्वनी प्रदूषण केल्या प्रकरणी गुन्हा दाखल होण्याची राज्यातील ही पहिलीच घटना आहे.

पुण्याच्या बिबेवाडीतील श्रीकृष्ण तरुण मंडळावर गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. राहुल प्रकाश जगताप असे श्रीकृष्ण तरुण मंडळाच्या अध्यक्षाचे नाव आहे. लाऊड स्पीकरसाठी 4 बेस आणि 4 टॉप इतकीच परवानगी असताना त्याच्या दुप्पट साऊंड लावल्या प्रकरणी मंडळावर पोलिसांनी गुन्हा दाखल केला आहे. पोलिसांनी गुन्हा दाखल केल्यानंतर धडक कारवाई करत या मंडळाची साऊंड सिस्टिम जप्त केली आहे. या वर्षीच्या दहीहंडी मंडळावर गुन्हा दाखल झालेले हे राज्यातील पहिले मंडळ आहे.

नागरिकांना त्रास

बिबवेवाडी ओटा येथील श्रीकृष्ण मंडळाने दहीहंडी कार्यक्रमासाठी पोलीस ठाण्याकडून पारंपारिक वाद्य वापरण्याचा परवाना घेतला होता. त्यात लाऊडस्पीकर वापरण्याबाबतच्या लेखी आदेशाचा भंग करुन 8 बेस आणि 8 टॉप असे लाऊड स्पीकर लावून सार्वजनिक ठिकाणी ध्वनी प्रदूषण केल्यामुळे नागरिकांना त्रास झाला आहे.

पोलीस आयुक्तांचा इशारा

दहीहंडी उत्सवात लाऊडस्पीकरसाठी केवळ 4 बेस आणि 4 टॉप लावण्याची परवागनी देण्यात आली होती. पुण्याचे पोलीस आयुक्त अमितेश कुमार यांनी आधीच त्याची माहिती दिली होती. तसेच शहरातील ध्वनी प्रदूषण टाळण्याचं आवाहनही त्यांनी सर्व मंडळांना केलं होतं. तसेच अधिक लाऊडस्पीकर लावून ध्वनी प्रदूषण करणाऱ्यांवर कारवाई करण्यात येणार असल्याचा इशाराही त्यांनी दिला होता.

दरम्यान, पुण्यात दहीहंडीचा धुमधडाका सुरू आहे. अनेक ठिकाणी लाऊडस्पीकर लावून आणि नियमांचं पालन करून दहीहंडी उत्सव साजरा केला जात आहे. काही ठिकाणी तर पारंपारिक वाद्य वाजवून दहीहंडी उत्सव साजरा करण्यात येत आहे. पुण्यात दहीहंडी उत्सवाला गालबोट लागल्याचं कोणतंही वृत्त नाहीये.

रायगडमध्ये विहिरीवरच्या दहीहंडीचा अनोखा थरार

हंडी फोडण्यासाठी गोविंदांचे कसब पणाला... कुर्डस गावाची २४ वर्षांची परंपरा

रायगड। हिंदूंच्या सर्वच सणांमधील एक महत्त्वाचा सण म्हणजे दहीहंडी. दहीहंडीच्या दिवशी विविध गोविंदा पथकांद्वारे उंच-उंच मानवी मनोरे रचून हंडी फोडतानाची दृश्य आपणाला काही नवीन नाहीत. मात्र, याला अपवाद अशी एक दहीहंडी अलिबाग तालुक्यातील कुर्डस या गावी आताही भरवली जाते. या गावात मागील काही वर्षांपासून विहिरीच्या मध्यभागी वरील बाजूस दहीहंडी बांधण्याची अनोखी परंपरा आजदेखील जपली जात आहे.

हिंदूंच्या सर्वच सणांमधील एक महत्त्वाचा सण म्हणजे दहीहंडी. दहीहंडीच्या दिवशी विविध गोविंदा पथकांद्वारे उंच-उंच मानवी मनोरे रचून हंडी फोडतानाची दृश्य आपणाला काही नवीन नाहीत.

कुर्डस गावातील देऊळ आळी येथील पिंगळे, पाटील, शेरमकर, थळे आणि केणी परिवारातील धाडसी शेतकरी तरुणांनी १९९१ साली एकत्र येत वेगळे काही तरी करण्याच्या विचारातून या विहिरीवरील दहीहंडीची संकल्पना उदयाला आली.

...तर ती दहीहंडी फुटली

पहिली काही वर्षे या देऊळ आळीतील विहिरीवर तसेच बाजूला असलेल्या सीताफळाच्या झाडाचा आधार घेत दहीहंडी फोडण्याचे प्रयत्न झाले. पण आता ही दहीहंडी विहिरीच्या मध्यभागी लावली जाते. ही दहीहंडी फोडण्यासाठी गोविंदा पथके विहिरीच्या काठावर उभे राहून उंच उडी मारून दहीहंडीला स्पर्श करण्याचा कसोशीने प्रयत्न करतात. जर दहीहंडीला गोविंदाच्या हाताचा स्पर्श झाला तर ती दहीहंडी फुटली असे समजून नंतर ती दहीहंडी खाली उतरवून त्या विहिरीत ती फोडली जाते. दहीहंडीला स्पर्श झाला की संपूर्ण गोविंदा पथक त्या विहिरीमध्ये उड्या मारून आनंद व्यक्त करतात. दहीहंडीचे आयोजन देऊळ आळी गोविंदा पथकामार्फत केले जाते. पराग पिंगळे, सचिन पिंगळे, गुरुनाथ शेरमकर, सुशीलकुमार पिंगळे, गणेश केणी आणि पिंगळे परिवार याचे कार्यवाहक म्हणून काम पाहतात.

सांभाळण्यासाठी कठड्यावर गोविंदा बसतात

विहिरीवरील दहीहंडीचे विशेष म्हणजे जमिनीवरील मनोरे सर्वच ठिकाणी होतात. पण इकडे गावातील मोठ्या विहिरीवर आजूबाजूच्या गावातील गोविंदा हंडी फोडण्यासाठी येतात. विहिरीवर गोल कठड्यावर बसून काही जण गोविंदाला हाताच्या पंजात उचलून हंडीच्या दिशेने उडवतात. गोविंदांनी उंच उडून दहीहंडीला हात लावून विहिरीत मध्यभागी पाण्यात पडायचे जरा अंदाज चुकला तर गोविंदा विहिरीच्या कठड्यावर पडू शकतो. म्हणूनच विहिरीच्या कठड्यावर इतर गोविंदा बसलेला असतात. हे करत असताना कोणतीही दुखापत अथवा इजा गोविदा पथकातील कोणालाच होत नाही अथवा आजपर्यंत झालेली नाही, हे या विहिरीतील दहीहंडीचे वैशिष्ट्य आहे. ही दहीहंडी पाहण्यासाठी रायगडसह मुंबई, ठाणे तसेच मोठ्या शहरातील पर्यटक मोठ्या संख्येने येत असतात.

'हनी ट्रॅप' आणि ब्लॅकमेलिंग प्रकरणात अडकलेल्या पोलीस अधिकाऱ्याची आत्महत्या

बस्ती। पोलीस अधिकाऱ्याच्या आत्महत्येनंतर कथित हनीट्रॅप आणि ब्लॅकमेलिंगच्या नेटवर्कच्या अत्यंत धक्कादायक गोष्टी समोर आल्या आहेत. पोलिसांच्या दाव्यानुसार, एका महिलेकडून लोकांशी जवळीक वाढवून त्यांचे खासगी फोटो आणि व्हिडिओ मिळवले जात होते. त्यानंतर या सामग्रीचा वापर करून पैशांची मागणी आणि बदनामीची धमकी दिली जात होती. या प्रकरणात महिला, तिचे वडील आणि एका वकिलाला अटक करण्यात आली आहे.

पोलीस अधिकाऱ्याच्या आत्महत्येनंतर तपासाला वेग

हे प्रकरण बस्तीच्या वाल्टरगंज पोलीस ठाण्याचे प्रभारी सूर्य प्रकाश सिंह यांच्या आत्महत्येनंतर समोर आले. पोलिसांच्या माहितीनुसार, त्यांनी 29 ऑगस्ट रोजी आपल्या सरकारी निवासस्थानी आत्महत्या केली होती. या घटनेच्या तपासादरम्यान काही महत्त्वाचे धागेदोरे पोलिसांच्या हाती लागले आणि त्यातून कथित हनीट्रॅप नेटवर्कची माहिती समोर आली. मृत अधिकाऱ्याच्या मुलाने दिलेल्या तक्रारीनंतर 5 सप्टेंबर रोजी बस्ती कोतवाली पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला. त्यानंतर पोलिसांनी या प्रकरणात तिघांना अटक केली.

महिला, वडील आणि वकिलाला अटक

पोलिसांनी अटक केलेल्या आरोपींमध्ये 32 वर्षीय प्रियंका चौधरी, तिचे वडील राम नयन चौधरी आणि अधिवक्ता विजय प्रकाश यादव यांचा समावेश आहे. पोलिसांच्या दाव्यानुसार, प्रियंका लोकांशी मैत्री आणि जवळीक वाढवून त्यांचे खासगी फोटो व व्हिडिओ मिळवत होती. त्यानंतर तिचे वडील आणि वकील कथितपणे या सामग्रीच्या आधारे ब्लॅकमेलिंग करत होते.

आधी मैत्री, मग जवळीक आणि त्यानंतर ब्लॅकमेलिंग

पोलिसांच्या तपासानुसार, या कथित रॅकेटमध्ये आधी ओळख वाढवली जात होती. त्यानंतर मैत्री आणि जवळीक निर्माण करून खासगी संभाषण, फोटो किंवा व्हिडिओ मिळवले जात होते. पुढे याच सामग्रीचा वापर करून संबंधित व्यक्तीकडून पैसे उकळण्याचा प्रयत्न केला जात असल्याचा आरोप आहे. पैसे देण्यास नकार दिल्यास बदनामी करण्याची धमकी दिली जात असल्याचेही पोलिसांनी म्हटले आहे.

एक कोटी रुपयांची मागणी केल्याचा आरोप

या प्रकरणातील महत्त्वाचा आरोप म्हणजे, सूर्य प्रकाश सिंह यांच्याकडून एक कोटी रुपयांची मागणी करण्यात आली होती, अशी माहिती तपासाशी संबंधित वृत्तांतून समोर आली आहे. मात्र, या मागणीची नेमकी पार्श्वभूमी, पैशांची देवाणघेवाण झाली का आणि आत्महत्येशी तिचा थेट संबंध काय, याचा तपास सुरू आहे.

आत्महत्येच्या तपासातून रॅकेटचा उलगडा

सूर्य प्रकाश सिंह यांच्या मृत्यूची चौकशी करताना पोलिसांना महिला, तिचे वडील आणि वकील यांच्या कथित भूमिकेबाबत माहिती मिळाली. त्यानंतर तिघांना अटक करून न्यायालयासमोर हजर करण्यात आले आणि त्यांना कारागृहात पाठवण्यात आले.

आणखी किती जण या जाळ्यात अडकले?

पोलिसांनी या कथित नेटवर्कचा तपास पुढे सुरू ठेवला आहे. या रॅकेटचे आणखी बळी आहेत का, इतर कोणाची फसवणूक किंवा ब्लॅकमेलिंग करण्यात आली का, तसेच या प्रकरणात आणखी कोणाचा सहभाग आहे का, याचा शोध घेतला जात आहे. पोलिसांच्या म्हणण्यानुसार, तपासात आणखी काही महत्त्वाचे चेहरे समोर येण्याची शक्यता आहे.

हरियाणात महिलेचा रस्त्यावर हंगामा

ओला चालकावर दारू फेकल्याचा आरोप, व्हिडिओ व्हायरल

हरियाणा। हरियाणातील एका वर्दळीच्या रस्त्यावर महिलेने गोंधळ घातल्याचा व्हिडीओ सोशल मीडियावर व्हायरल झाला आहे. या व्हिडीओमध्ये एक महिला कारवर बसलेली दिसत असून, तिच्या हातात दारूची बाटली असल्याचे दिसते. ती मद्यधुंद अवस्थेत असल्याचा दावा करण्यात येत आहे.

या घटनेमुळे रस्त्यावर काही काळ गोंधळाचे वातावरण निर्माण झाले. व्हायरल व्हिडीओनुसार, आजूबाजूचे काही लोक महिलेला समजावण्याचा प्रयत्न करताना दिसत आहेत. मात्र, तिने त्यांच्याशी वाद घातल्याचे आणि सहकार्य करण्यास नकार दिल्याचे रिपोर्टमध्ये म्हटले आहे.

ओला चालकावर दारू फेकल्याचाही आरोप करण्यात आला आहे. मात्र, या दाव्याची स्वतंत्रपणे पुष्टी झालेली नाही. महिला कारवर बसून हातात दारूची बाटली घेऊन गोंधळ घालत असल्याचे व्हिडीओमध्ये दिसत असल्याने हा प्रकार सोशल मीडियावर चर्चेचा विषय ठरला आहे. सार्वजनिक ठिकाणी अशा प्रकारे गोंधळ घातल्याबद्दल अनेक सोशल मीडिया युजर्सनी नाराजी व्यक्त केली आहे.

दरम्यान, या घटनेनंतर संबंधित महिलेवर कोणती कारवाई करण्यात आली आहे का, याबाबत अधिकृत माहिती अद्याप समोर आलेली नाही. या व्हिडीओमागील संपूर्ण घटना आणि त्याची पार्श्वभूमीही स्पष्ट होणे बाकी आहे.

बोगद्यांमधील बचावकार्याला वेग, भारत, चीन, कोरियाकडून मदत

नेपाळच्या जलविद्युत बोगद्यांत ५३७ जण अडकले

काठमांडू। नेपाळच्या पूरग्रस्त रसुवा आणि नुवाकोट जिल्ह्यांतील नऊ जलविद्युत प्रकल्पांच्या बोगद्यांमध्ये ५३७ कामगार आणि कर्मचारी अद्याप अडकून पडले आहेत. दरम्यान, चिखल आणि मातीच्या ढिगाऱ्यांमुळे बंद झालेल्या बोगद्यांमधील कामगारांना वाचवण्याचे प्रयत्न युद्धपातळीवर सुरू आहेत. बोगद्यांच्या प्रवेशद्वारांवर साचलेला चिखल व मातीचा ढिगारा, पायाभूत सुविधांचे झालेले नुकसान, कठीण भूप्रदेश आणि प्रतिकूल वातावरण यामुळे बचाव कार्यात अडथळे येत आहेत. त्यामुळेच नेपाळने भारत, चीन आणि इतर देशांकडे विशेष मदतीची मागणी केली आहे.

ह्यइंडिपेंडेंट पॉवर प्रोड्युसर्स असोसिएशन ऑफ नेपाळ्ह्यच्या (आयपीपीएएन) माहितीनुसार, २६ ऑगस्ट रोजी आलेल्या पुरानंतर या दोन जिल्ह्यांतील नऊ जलविद्युत प्रकल्पांमधील ८९८ कामगार आणि कर्मचाऱ्यांशी सुरुवातीला संपर्क होऊ शकला नव्हता. स्थानिक प्रसारमाध्यमांनी 'आयपीपीएएन' चा हवाला देत दिलेल्या वृत्तानुसार, त्यापैकी ३६१ जणांना सुरक्षितपणे बाहेर काढण्यात आले असून ५३७ जण अजूनही अडकून पडले असावेत.

'नेपाळ न्यूज' या वेब पोर्टलने दिलेल्या माहितीनुसार, पूरग्रस्त प्रकल्प स्थळापर्यंत पोहोचणे सोपे जावे यासाठी नेपाळी सैन्याने एक्स्कॅव्हेटर आणि बुलडोझरचे सुटे भाग करून ते हेलिकॉप्टरद्वारे बत्तार, नुवाकोट येथे पोहोचवले. सैन्याच्या अधिकाऱ्यांनी सांगितले की, संयुक्त बचाव पथके २४ तास काम करत असून बोगद्याच्या प्रवेशद्वारावर लवकरच महत्त्वाचे यश मिळण्याची शक्यता आहे.

बचावकर्त्यांनी बोगद्याच्या वरील भागातून आतील परिस्थितीचा अंदाज घेण्यासाठी छिद्र पाडून त्यातून कॅमेरा आणि ऑक्सिजन पाठवण्यास सुरुवात केली आहे. २२ मेगावॉटच्या चिलिमे जलविद्युत प्रकल्पातील आठ जणांशी संपर्क होऊ शकलेला नाही, तर ६ कर्मचारी बोगद्यात अडकल्याची शक्यता प्रकल्प अधिकाऱ्यांनी व्यक्त केली आहे.

प्रकल्पाचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी बाबुराजा महर्जन यांनी 'ऑनलाइनखबर' या न्यूज पोर्टलला सांगितले की, ह्यसिमरिक एअरह्नच्या हेलिकॉप्टरने शनिवारी घटनास्थळी पोहोचलेल्या गियारीहण बचाव पथकाने बोगद्यात प्रवेश केला, परंतु चिखलामुळे रस्ता पूर्णपणे बंद असल्याने त्यांना केवळ १०० मीटरपर्यंतच पुढे जाता आले. हा अडथळा दूर करून अडकलेल्या लोकांपर्यंत पोहोचण्यासाठी योग्य उपकरणांसह विशेष मोहिमेची आवश्यकता असल्याचे बचाव पथकाने सांगितले, असे महर्जन यांनी नमूद केले.

भारतीय तांत्रिक पथकाने केली बोगद्यांची पाहणी

दरम्यान, नेपाळच्या बोगद्यातील बचाव कार्यात मदत करण्यासाठी आंतरराष्ट्रीय मदत तैनात करण्यात आली आहे. काठमांडू येथील भारतीय दूतावासाने दिलेल्या माहितीनुसार, डॉक्टर, पॅरामेडिक्स आणि बोगदा अभियंत्यांचा समावेश असलेल्या ११ सदस्यांच्या भारतीय तांत्रिक पथकाने शनिवारी पूरग्रस्त भागातील जलविद्युत बोगद्यांची प्रत्यक्ष पाहणी केली. हे पथक शुक्रवारी काठमांडूमध्ये दाखल झाले होते आणि शनिवारी नुवाकोट जिल्ह्यातील त्रिशूली येथे पोहोचले. नेपाळी अधिकारी आणि भारतीय दूतावासाच्या माहितीनुसार, या पथकाने बचाव कायार्साठी जागांची पाहणी करण्यापूर्वी चिलिमे आणि लांगटांग भागाचे हवाई सर्वेक्षणही केले.

मृतांची संख्या ७८८ वर

काठमांडू: नेपाळमध्ये विनाशकारी पुरानंतर रविवारी भोटेकोशी नदीच्या पाण्याच्या पातळीत पुन्हा वाढ झाली आहे. या पार्श्वभूमीवर अधिकाऱ्यांनी पूरग्रस्त जिल्ह्यांतील नागरिक आणि बचाव पथकांना सतर्क राहण्याचे आवाहन केले आहे. राष्ट्रीय आपत्ती जोखीम कपात आणि व्यवस्थापन प्राधिकरणाने दिलेल्या माहितीनुसार, नेपाळमध्ये अचानक आलेल्या पुरातील मृतांची संख्या रविवारी ७८८ वर पोहोचली असून २५०० हून अधिक लोक अद्याप बेपत्ता आहेत. डीएनए विश्लेषणात तज्ज्ञ असलेल्या भारतातील फॉरेन्सिक तज्ज्ञांचे १८ सदस्यांचे पथक नेपाळमध्ये दाखल झाले असून दोन्ही देशांमधील समन्वय सुरू असल्याचे त्यांनी पुढे सांगितले.

चीनच्या बोगदा तज्ज्ञांचे पथकही दाखल

विशेष बचाव कायार्साठी नेपाळने चीनी आणि दक्षिण कोरियन पथकांनाही मदत करण्याची परवानगी दिली असल्याचे अहवालात म्हटले आहे. बचाव कार्यात मदत करण्यासाठी चीनच्या बोगदा तज्ज्ञांचे सहा सदस्यांचे पथकही नेपाळमध्ये दाखल झाले आहे, असे त्यांनी सांगितले. 'चायना रेल्वे' कंपनी या प्रकल्पातील नागरी बांधकामाचे काम करत असून, या कंपनीच्या समन्वयाने हे तज्ज्ञ दाखल झाले आहेत. तथापि, चिनी पथकाला 'अपर त्रिशूली-३ बी' जलविद्युत प्रकल्पातील बचाव कार्यात मदतीसाठी स्वतंत्रपणे तैनात करण्यात आले आहे. 'द हिमालयन टाईम्स'ने दिलेल्या वृत्तानुसार, चिनी तज्ज्ञ हेलिकॉप्टरने त्रिशूली भागात पोहोचले असून बोगद्याची पाहणी करण्यासाठी आणि बचाव कायार्ची शक्यता निश्चित करण्यासाठी नेपाळी सैन्याच्या तांत्रिक पथकाशी समन्वय साधत आहेत.

- सर्वात गंभीर परिस्थिती रसुवा येथील २१६ मेगावॉट क्षमतेच्या 'अपर त्रिशुली-१' जलविद्युत प्रकल्पाची आहे, जिथे प्रकल्पाच्या बोगद्यात अद्याप ३०० कामगार अडकल्याची भीती व्यक्त केली जात आहे.
- नुवाकोट येथील ६० मेगावॉटच्या 'अपर त्रिशुली-३ ए' जलविद्युत प्रकल्पाच्या बोगद्याचे प्रवेशद्वार चिखल आणि ढिगाऱ्याखाली दबले गेले होते, मात्र तेथे बचावकार्यात काही प्रमाणात यश मिळाले आहे.

गाडी शिकवण्याच्या बहाण्याने 17 वर्षीय मुलीचा विनयभंग

पाटणा। एका तरुणीला गाडी शिकवण्याच्या बहाण्याने नराधमाने पीडितेचा विनयभंग केल्याची धक्कादायक घटना आहे. ही घटना परिसरातील लोकांना समजताच त्यांनी पीडितेला बेदम मारहाण केली होती, नंतर तरुणाचा टक्कल करत पोलिसांच्या ताब्यात दिले. दरम्यान, या घटनेचा एकूण तपास करत आहे. ही घटना उत्तर प्रदेशातील कानपूर येथील रावतपुर येथील आहे. या घटनेनं लोकांमध्ये संतापाची लाट आहे. रावतपुर येथील रहिवासी असलेल्या एका व्यक्तीने आपल्या 17 वर्षीय मुलीला कार शिकवण्यासाठी सांगितले होते. मागील काही दिवसांपासून चालक पीडितेला कार चालवण्यास शिकवत होता. सोमवारी कार चालकाने पीडितेची छेड काढत विनयभंग केला. तेव्हा कुटुंबियांना या घटनेची माहिती देण्यात आली होती. या घटनेची माहिती पीडितेच्या कुटुंबियांना मिळाल्यानंतर, परिसरातील लोकांनी मिळून चालकाला बेदम मारहाण केली. नंतर त्या तरुणाचे केस कापून गल्लीतून फिरवण्यात आले होते.

हे साप्ताहिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय झ गाळा नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजुला, गेट नं. २, गोरेगाव (पुर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र), वेथे छापून २, राजाराम सी.एच.एस. लिमिटेड, बंदरवाडी, नवघर रोड, भाईंदर (पुर्व), जिल्हा ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिध्द केले. संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जवाबदारी यांची राहील, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षेच्या आधील राहतील. (या वर्तमान पत्रात प्रसिध्द होणाऱ्या बातम्या/लेख/जाहिराती यांची जवाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहील.) भ्रमणध्वनी ८४२४९८९८९८. Email ID: policebatmipatra@gmail.com

Printed, Published and owned by Mr.Dr. Deepak MoreshwarNaik Printed at SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE UNIT NO. 4, N.K.INDUSTRIAL ESTATE, NEAR PRAVASI INDUSTRIAL ESTATE, GATE NO. 2, GOREGAON (E), MUMBAI 400063, MAHARASHTRA, Published At 2, RajaramChs. Ltd., Bunderwadi, Navghar Road, Bhayander(E), Dist - Thane, Pincode 401105, Maharashtra. Editor Mr. Dr. Deepak Moreshwar Naik. Mo.8424989898, Email ID: policebatmipatra@gmail.com